

Bruksela, 8 lipca 2024 r.
(OR. en)

11311/24
PV CONS 33
ENV 671
CLIMA 251

PROJEKT PROTOKOŁU
RADA UNII EUROPEJSKIEJ
(Środowisko naturalne)
17 czerwca 2024 r.

1. Przyjęcie porządku obrad

Rada przyjęła porządek obrad zamieszczony w dok. 10804/24 + COR 1.

2. Zatwierdzenie punktów A

Punkty nieustawodawcze

10903/24

Rada przyjęła wszystkie punkty A wymienione w dokumencie wskazanym powyżej, w tym wszystkie przedłożone do przyjęcia dokumenty COR i REV do poszczególnych wersji językowych.

Oświadczenia do tych punktów przedstawiono w addendum.

Obrady ustawodawcze

(Obrady otwarte dla publiczności zgodnie z art. 16 ust. 8 Traktatu o Unii Europejskiej)

3. Rozporządzenie w sprawie odbudowy zasobów przyrodniczych

11236/24

(*) PE-CONS 74/23

(Podstawa prawna zaproponowana przez Komisję:
art. 192 ust. 1 TFUE)

Przyjęcie aktu ustawodawczego

Rada zatwierdziła stanowisko Parlamentu Europejskiego w pierwszym czytaniu i tym samym proponowany akt został przyjęty zgodnie z art. 294 ust. 4 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, przy czym Włochy, Węgry, Niderlandy, Polska, Finlandia i Szwecja głosowały przeciwko, a Belgia wstrzymała się od głosu (podstawa prawna: art. 192 ust. 1 TFUE).

Austria, Niemcy, Estonia, Łotwa, Litwa, Niderlandy, Polska, Republika Słowacka i Komisja złożyły oświadczenia przedstawione w załączniku.

4. Dyrektywa zmieniająca dyrektywę 2008/98/WE w sprawie odpadów

10820/24

Podejście ogólne

Rada wypracowała podejście ogólne do dyrektywy zmieniającej dyrektywę 2008/98/WE w sprawie odpadów, które zawarto w wynikach prac (dok. 11300/24).

Niemcy złożyły oświadczenie przedstawione w załączniku.

5. **Dyrektywa w sprawie uzasadniania wyraźnych oświadczeń środowiskowych i informowania o nich (dyrektywa w sprawie oświadczeń środowiskowych)** 10940/24 + ADD 1
Podejście ogólne

Rada wypracowała podejście ogólne do dyrektywy w sprawie uzasadniania wyraźnych oświadczeń środowiskowych i informowania o nich (dyrektywa w sprawie oświadczeń środowiskowych), które zawarto w wynikach prac (dok. 11312/24).

Łotwa i Szwecja złożyły oświadczenia przedstawione w załączniku.

6. **Dyrektywa o monitorowaniu gleb** 10910/24 + ADD 1
Podejście ogólne

Rada wypracowała podejście ogólne do ustawy o monitorowaniu gleby, które zawarto w wynikach prac (dok. 11299/24).

Szwecja złożyła oświadczenie przedstawione w załączniku.

Działania o charakterze nieustawodawczym

7. **Konkluzje w sprawie 8. programu działań w zakresie środowiska** 11003/24
Zatwierdzenie

Rada zatwierdziła konkluzje w wersji przedstawionej w wynikach prac (11326/24 + COR 1).

8. **Komunikat w sprawie celu klimatycznego Unii Europejskiej na 2040 r.** 10402/24
Deбата orientacyjna

Rada przeprowadziła debatę orientacyjną na podstawie przygotowanych przez prezydencję pytań w wersji przedstawionej w dokumencie wskazanym powyżej.

9. **Komunikat w sprawie zarządzania ryzykiem klimatycznym** 10404/24
Wymiana poglądów

Rada przeprowadziła wymianę poglądów na podstawie przygotowanych przez prezydencję pytań w wersji przedstawionej w dokumencie wskazanym powyżej.

Sprawy różne

10. a) **Bieżące punkty ustawodawcze** (obrazy otwarte dla publiczności zgodnie z art. 16 ust. 8 Traktatu o Unii Europejskiej) ❶❷
- (i) **Rozporządzenie w sprawie zapobiegania stratom granulatu z tworzyw sztucznych w celu ograniczenia zanieczyszczenia mikrodrobinami plastiku** 10941/24
- (ii) **Rozporządzenie w sprawie wymogów w zakresie obiegu zamkniętego w odniesieniu do projektowania pojazdów oraz zarządzania pojazdami wycofanymi z eksploatacji** 11019/24
Informacje przekazane przez prezydencję

Rada zapoznała się z informacjami przekazanymi przez prezydencję.

- b) **Sprawozdanie z niedawnego posiedzenia międzynarodowego**

Czwarta sesja międzyrządowego komitetu negocjacyjnego (CIN-4) ds. międzynarodowego prawnie wiążącego instrumentu dotyczącego zanieczyszczenia tworzywami sztucznymi, w tym w środowisku morskim (Ottawa, Kanada, 23–29 kwietnia 2024 r.) ❷ 10991/24
Informacje przekazane przez prezydencję i Komisję

Rada zapoznała się z informacjami przekazanymi przez prezydencję i Komisję.

- c) **Warunki przeprowadzania aukcji Funduszu Innowacyjnego na 2024 r. dotyczących produkcji wodoru odnawialnego pochodzenia niebiologicznego (druga runda aukcji H2)** 11103/24
Informacje przekazane przez delegacje Polski, Czech i Węgier
- d) **Program prac kolejnej prezydencji**
Informacje przekazane przez Węgry

❶ Pierwsze czytanie

❷ Punkt dotyczący wniosku Komisji

❷ Debata jawna zaproponowana przez prezydencję (art. 8 ust. 2 regulaminu wewnętrznego Rady)

(*) Punkt, który może podlegać głosowaniu

**OŚWIADCZENIA DO PUNKTÓW USTAWODAWCZYCH B ZAMIESZCZONYCH
W DOK. 10804/24 + COR 1**

Ad pkt 3 w wykazie punktów B: **Rozporządzenie w sprawie odbudowy zasobów przyrodniczych**
(Podstawa prawna zaproponowana przez Komisję: art. 192 ust. 1 TFUE)
Przyjęcie aktu ustawodawczego

OŚWIADCZENIE AUSTRII

„Rozporządzenie w sprawie odbudowy zasobów przyrodniczych jest jednym z najważniejszych i podstawowych aktów prawnych wchodzących w skład Europejskiego Zielonego Ładu; zawiera ono niezbędne rozwiązania w obliczu ciągłej utraty różnorodności biologicznej na świecie. W ramach procesu negocjacyjnego udało nam się znaleźć odpowiedź na szereg zastrzeżeń zgłoszonych przez Austrię. Celem było opracowanie rozporządzenia, które byłoby nie tylko ambitne i skuteczne, lecz także elastyczne pod względem jego wdrażania. W dużej mierze udało się to osiągnąć.

W każdym razie dla Austrii ważne jest, aby zapewniono środki finansowe na wdrażanie rozporządzenia. W związku z tym z zadowoleniem przyjmujemy zapewnienie, że na wdrażanie rozporządzenia zostaną udostępnione nie tylko środki finansowe państw członkowskich, ale również środki unijne w formie dotacji, projektów i skutecznych zachęt w celu odbudowy zasobów przyrodniczych. W żadnym wypadku państwa członkowskie, a w Austrii – kraje związkowe, nie powinny być pozostawione same sobie.

Należy również zadbać o to, by rozporządzenie było traktowane i interpretowane w sposób spójny i bez sprzeczności z istniejącymi dyrektywami w sprawie ochrony przyrody, aby uniknąć wszelkiej niepewności prawa. W tym kontekście przedmiotem krytyki jest również duża liczba aktów delegowanych, a Austria wzywa Komisję, by na czas i w sposób kompleksowy włączyła w działania państwa członkowskie.

Austria zamierza zebrać plany odbudowy dziewięciu krajów związkowych w jednym krajowym planie odbudowy, wypełniając tym samym swoje zobowiązanie prawne wynikające z rozporządzenia.

Austria zakłada, że podczas przygotowywania krajowych planów odbudowy zostaną uwzględnione krajowe kompetencje i sytuacja poszczególnych państw. Państwa członkowskie i kraje związkowe muszą być zaangażowane w przygotowanie wzorów formularzy.

Należy wziąć pod uwagę istniejące w państwach członkowskich środki ochronne. Austria z zadowoleniem przyjmuje fakt, że środki takie jak przekształcanie lasów lub różnorodne środki przewidziane w austriackim programie rolnośrodowiskowym uznaje się za środki odbudowy lub renaturalizacji”.

OŚWIADCZENIE NIEMIEC

„Rozporządzenie w sprawie odbudowy zasobów przyrodniczych zostanie przyjęte w czasach fundamentalnych wyzwań dla sektora rolnego. Republika Federalna Niemiec podkreśla kluczowe znaczenie rolnictwa odpornego na przyszłe zmiany. Nieodzowną podstawą do tego są funkcjonujące ekosystemy. Z punktu widzenia Republiki Federalnej Niemiec dla wdrożenia rozporządzenia w sprawie odbudowy zasobów przyrodniczych kluczowe znaczenie ma nienakładanie dodatkowych obciążeń na gospodarstwa rolne”.

OŚWIADCZENIE ESTONII

„Estonia zdecydowanie popiera prawo o odbudowie zasobów przyrodniczych. Uważamy, że prawo to będzie jednym z najważniejszych narzędzi służących powstrzymaniu i odwracaniu niebezpiecznej utraty bioróżnorodności w Europie oraz zachowaniu zdrowego, odpornego i bezpiecznego środowiska dla nas i dla naszych dzieci. Różnorodna biologicznie przyroda jest naszym najpotężniejszym sojusznikiem w walce ze zmianą klimatu i w dostosowywaniu się do jej skutków. Zrównoważony charakter produkcji żywności, leśnictwo, świadczenie niezbędnych usług ekosystemowych – wszystkie one są zależne od przyrody i bioróżnorodności. Ponadto mamy obowiązki nie tylko względem naszych własnych obywateli i przyszłych pokoleń, lecz także względem społeczności światowej. Rozporządzenie pozwala zachować delikatną równowagę między niezbędnymi środkami, które są odpowiedzią na pilne i rzeczywiste potrzeby środowiska naturalnego, a jednocześnie uwzględnia wysiłki i zróżnicowane uwarunkowania w państwach członkowskich oraz zapewnia niezbędną elastyczność pozwalającą je uwzględnić”.

OŚWIADCZENIE ŁOTWY

„Łotwa nadal wyraża poważne obawy co do proporcjonalności przepisów dotyczących odbudowy ekosystemów rolniczych w odniesieniu do środków mających na celu rekultywację gleb organicznych wykorzystywanych w rolnictwie, które stanowią osuszone torfowiska.

Łotwa popiera jednak przyjęcie wniosku dotyczącego rozporządzenia w sprawie odbudowy zasobów przyrodniczych, a także główny cel tego wniosku, jakim jest przywrócenie przyrody na całym kontynencie z korzyścią dla różnorodności biologicznej, klimatu i ludzi.

Naszym zdaniem przepisy oparte na wysiłku, zawierające cele ilościowe w zakresie odbudowy i ponownego nawadniania gleb organicznych, nadal stwarzają ryzyko nieproporcjonalnego wpływu na niektóre państwa członkowskie o szczególnych warunkach klimatycznych.

Łotwa jest państwem członkowskim, w którym odsetek gruntów rolnych (30% całkowitej powierzchni gruntów) jest jednym z najniższych w UE. Jednocześnie Łotwa jest jednym z niewielu państw członkowskich o najwyższym odsetku gleb organicznych znajdujących się na gruntach rolnych.

Ze względu na specyfikę i okoliczności środki odbudowy polegające na ponownym nawadnianiu nie powinny mieć negatywnego wpływu na produkcję rolną, która jest jednym z priorytetowych sektorów gospodarki na Łotwie.

Ponadto ponowne nawadnianie zwiększa również emisje metanu, który jest drugim pod względem istotności gazem cieplarnianym. W niektórych przypadkach ponowne nawadnianie może być sprzeczne z osiągnięciem łotewskich celów klimatycznych LULUCF, zwłaszcza w perspektywie krótkoterminowej.

Dostępność dodatkowego finansowania jest niezbędnym warunkiem osiągnięcia celów określonych w niniejszym rozporządzeniu.

Przy ustalaniu celów środowiskowych i klimatycznych należy w zrównoważony sposób uwzględnić wszystkie aspekty zrównoważonego charakteru gospodarowania gruntami, rolnictwa i leśnictwa”.

OŚWIADCZENIE LITWY

„Litwa podziela obawy dotyczące wdrożenia wymogów przewidzianych w rozporządzeniu w sprawie odbudowy zasobów przyrodniczych, zwłaszcza w dziedzinie rolnictwa, ze względu na przepisy dotyczące odbudowy ekosystemów rolniczych.

Litwa popiera jednak nadrzędny cel i cele szczegółowe tego rozporządzenia, które w znacznym stopniu przyczyniają się do ciągłej i długoterminowej odbudowy ekosystemów na wszystkich obszarach lądowych i morskich Unii Europejskiej.

Uważamy, że rozporządzenie mogłoby zapewniać właściwą równowagę między środkami niezbędnymi do powstrzymania utraty bioróżnorodności, a jednocześnie uwzględniać różne okoliczności występujące w państwach członkowskich i przewidywać niezbędną elastyczność, aby się nimi zająć.

Wdrażanie rozporządzenia będzie się jednak wiązać ze zwiększeniem obciążenia administracyjnego i finansowego, zwłaszcza w sektorach rolnictwa i leśnictwa na Litwie. Dlatego też stabilne, jasne, solidne i ukierunkowane finansowanie, w szczególności za pośrednictwem instrumentów finansowych UE, jest jednym z koniecznych warunków skutecznego wdrażania środków służących odbudowie i rekompensowania różnego stopnia ograniczeń dla działalności gospodarczej.

Nowe wymogi nie mogą też mieć negatywnego wpływu na produkcję rolną ani na łańcuchy dostaw żywności. Uwarunkowania krajowe powinny zostać uwzględnione w okresie wdrażania poprzez ich odzwierciedlenie w krajowych planach wdrażania oraz przydzielenie wystarczającego finansowania z europejskich instrumentów finansowych”.

OŚWIADCZENIE NIDERLANDÓW

„Rząd Niderlandów chciałby ponownie podkreślić znaczenie rozporządzenia o odbudowie zasobów przyrodniczych i popiera jego nadrzędną ambicję. Chcielibyśmy podziękować prezydentom: francuskiej, szwedzkiej, hiszpańskiej i belgijskiej, a także Komisji i Parlamentowi Europejskiemu za konstruktywne podejście do zakończenia prac nad rozporządzeniem. Chcielibyśmy wyrazić uznanie dla wszystkich unijnych partnerów, którzy poważnie potraktowali obawy Niderlandów i próbowali znaleźć rozwiązania w celu przezwyciężenia tych wyzwań w trakcie negocjacji.

Niderlandzki parlament przyjął jednak zdecydowaną większością uchwałę, w której domaga się, by rząd zagłosował przeciwko rozporządzeniu o odbudowie zasobów przyrodniczych z uwagi na znaczne wyzwanie, jakie stanowi realizacja obecnych i przyszłych celów w zakresie odbudowy zasobów przyrodniczych w kontekście wysokiej gęstości zaludnienia i dużej presji na użytkowanie gruntów powodowanej przez rozbieżne interesy gospodarcze, społeczne i środowiskowe, oraz z uwagi na powiązane ryzyko konsekwencji prawnych i politycznych. Wiążące cele na 2040 r. i 2050 r. określone w rozporządzeniu nasilają trudności z realizacją. Z tego względu rząd Niderlandów zagłasuje przeciwko rozporządzeniu.

Gdy rozporządzenie zostanie oficjalnie przyjęte i wejdzie w życie, Niderlandy są zdecydowane pomyślnie wdrożyć rozporządzenie. Będziemy dążyć do takiego wdrożenia rozporządzenia, by maksymalnie ograniczyć obciążenia administracyjne i wymogi prawne dla projektów istotnych ze społecznego punktu widzenia i będziemy poszukiwać sposobów wielofunkcyjnego użytkowania gruntów i zasobów, zgodnie z przepisami rozporządzenia. Niderlandy mają nadzieję na utrzymanie stałego dialogu z Komisją i państwami członkowskimi, tak by rozporządzenie mogło przyczynić się do odbudowy ekosystemów z korzyścią dla ludzi, klimatu i planety”.

OŚWIADCZENIE POLSKI

„Polska docenia wysiłki Komisji Europejskiej i Parlamentu Europejskiego włożone w przygotowanie przedłożonego rozporządzenia, będącego odpowiedzią dla jednego z najważniejszych wyzwań współczesnego świata. Rząd Polski dziękuje prezydencji francuskiej, szwedzkiej, hiszpańskiej i belgijskiej, za to, że w toku negocjacji nad przedmiotowym rozporządzeniem dążyły do osiągnięcia kompromisu.

Rząd Polski w pełni rozumie konieczność wprowadzenia skutecznych środków ochrony i odbudowy zasobów przyrodniczych, które zostały zawarte w unijnym rozporządzeniu Nature Restoration Law (dalej: NRL) oraz liczne głosy organizacji pozarządowych, środowisk naukowych i innych państw członkowskich popierających ten akt. Niejednokrotnie Polska podkreśla rolę i wagę bioróżnorodności oraz jej wpływu na prawidłowe funkcjonowanie wszystkich ekosystemów oraz zapewnienie bezpieczeństwa współczesnym i przyszłym społeczeństwom europejskim w ramach realizowania celów zrównoważonego rozwoju. Rozporządzenie nie dostrzega mogących występować rozbieżności między celami w zakresie ochrony i odbudowy ekosystemów a metodami wdrażania tych celów. Z tego względu Polska nie może poprzeć wskazanego rozporządzenia.

Uzasadnione wątpliwości związane z pełnym przyjęciem założeń projektu rozporządzenia budzą kwestie dotyczące rolnictwa, nie tylko w Polsce, ale i w całej Unii Europejskiej. Kwestie te często odnoszą się do podstaw funkcjonowania unijnego rynku rolnego w aspekcie wprowadzanych systemowych zmian w ramach obecnie renegocjowanych założeń unijnej strategii – Zielonego Ładu.

Polska uważa cele rozporządzenia za ambitne, jednak możliwość skutecznej realizacji tych działań budzi wątpliwości, w szczególności związane z aspektem finansowym. Polska od początku prac nad NRL konsekwentnie podnosiła kwestię braku zagwarantowania odpowiednich środków finansowych na cele związane z odbudową przyrody (wypełnieniem zobowiązań wynikających z rozporządzenia). Przejście do fazy realizacji założonych celów wymagałoby zwiększenia poziomu alokacji środków finansowych na działania związane z odbudową zasobów przyrodniczych.

Ponadto w opinii Polski określona w dokumencie perspektywa czasowa nie jest adekwatna do zdefiniowanych celów, ze względu na złożoność i czasochłonność planowania, procesów przebudowy i odbudowy ekosystemów”.

OŚWIADCZENIE REPUBLIKI SŁOWACKIEJ

„Republika Słowacka zawsze była zaangażowana w realizację celów wniosku, a mianowicie w przyczynianie się do długoterminowej i trwałej odbudowy biologicznie zróżnicowanych i odpornych ekosystemów w całej Unii Europejskiej.

Republika Słowacka osiągnęła już swój główny cel, jakim jest ochrona ponad 20% powierzchni naszego kraju, w związku z czym przyjęcie wniosku nie będzie miało negatywnego wpływu na Republikę Słowacką.

Jednocześnie wniosek, co zrozumiałe, wzbudził różne obawy wśród państw członkowskich, w tym Republiki Słowackiej, w szczególności związane z obciążeniem finansowym i administracyjnym. W trakcie negocjacji w Radzie i z Parlamentem Europejskim wypracowano jednak kompromis umożliwiający pewną elastyczność, również na wniosek Republiki Słowackiej, co pozwoliło dostosować wniosek do zasad proporcjonalności i pomocniczości – zapisanych w Traktatach w celu ochrony suwerenności państw członkowskich.

Finansowanie działań na rzecz odbudowy zasobów przyrodniczych ze źródeł UE, które zwiększy się w wyniku przyjęcia wniosku, jest szansą dla Republiki Słowackiej, ponieważ konieczne są wysiłki, by wyrównać koszty obciążeń środowiskowych i zapewnić sprawiedliwą transformację w tych częściach kraju, w których w przeszłości dominowała działalność przemysłowa, zwłaszcza we wschodniej Słowacji. Republika Słowacka ponownie stwierdza, że przyjęcie tego wniosku wyraźnie wskazuje, że kwestię finansowania środków na rzecz różnorodności biologicznej należy uwzględnić podczas negocjacji w sprawie kolejnych wieloletnich ram finansowych. Republika Słowacka postrzega to jako okazję do przyciągnięcia znacznych źródeł finansowania w celu przywrócenia różnorodności biologicznej na dużych obszarach naszego kraju, które ucierpiały w wyniku uprzemysłowienia w epoce komunizmu.

Zapewnienie bezpieczeństwa żywnościowego w Europie musi pozostać centralnym elementem kształtowania polityki europejskiej służącej przeprowadzeniu transformacji ekologicznej. Przewidziana we wniosku elastyczność dla ekosystemów rolniczych ma w tym względzie ogromne znaczenie. Zmniejszenie obciążenia europejskich rolników i stworzenie korzystnych warunków w tym ważnym sektorze gospodarki to zasady przewodnie dla Republiki Słowackiej – nie tylko w obecnej sytuacji kryzysowej.

Aby zapewnić poparcie społeczne dla polityki europejskiej, potrzebna jest zdrowa równowaga między działaniami na rzecz ochrony różnorodności biologicznej a niezakłóconym prowadzeniem działalności przez człowieka, zwłaszcza związanej z tradycyjnym wiejskim stylem życia. To jak ważne jest, by przyjmować realistyczne przepisy, które będą wystarczająco elastyczne, aby odzwierciedlać zmiany w terenie i dynamiczny rozwój społeczno-gospodarczy, wyraźnie ukazała kwestia dużych drapieżników i trudny proces, którego celem było uwzględnienie wzrostu ich populacji i jego skutków społeczno-gospodarczych podczas przeglądu konwencji berneńskiej i dyrektywy siedliskowej.

Republika Słowacka należy do tych państw członkowskich, które już dziś spełniają większość kryteriów określonych we wniosku. Nadal istnieją ekosystemy, które wykazują wysoki stopień naturalności i ochrony różnorodności biologicznej, o czym świadczy również krajowa wartość wskaźnika różnorodności biologicznej EPI wynoszącego 82,7 w 2022 r. W związku z tym, by móc odbudować zasoby przyrodnicze tam, gdzie najbardziej zakłócono ich równowagę, oraz w świetle opisanych powyżej postępów w negocjacjach Republika Słowacka głosuje za wnioskiem.”

OŚWIADCZENIE KOMISJI

„UE i jej państwa członkowskie są stronami Konwencji Europejskiej Komisji Gospodarczej ONZ (EKG ONZ) o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska z dnia 25 czerwca 1998 r. („konwencja z Aarhus”).

Państwa członkowskie powinny zapewnić, aby członkowie zainteresowanej społeczności, którzy zgodnie z prawem krajowym mają wystarczający interes lub powołują się na naruszenie uprawnień, mieli dostęp do procedury odwoławczej – przed sądem lub innym niezależnym i bezstronnym organem powołanym z mocy ustawy – w celu kwestionowania materialnej lub proceduralnej legalności krajowych planów odbudowy i wszelkiego zaniechania działania ze strony właściwych organów, niezależnie od roli, jaką członkowie zainteresowanej społeczności odegrali w procesie przygotowywania i ustanawiania takich krajowych planów odbudowy. Jest to zgodne z odpowiednim orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej dotyczącym dostępu do wymiaru sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska oraz z pełnym poszanowaniem zobowiązań podjętych przez państwa członkowskie jako strony konwencji z Aarhus¹”.

Ad pkt 4 w wykazie punktów B: **Dyrektywa zmieniająca dyrektywę 2008/98/WE w sprawie odpadów**
Podejście ogólne

OŚWIADCZENIE NIEMIEC

„Niemcy mogą zgodzić się na podejście ogólne w drodze kompromisu, ale pragną zwrócić uwagę na następujące aspekty: Niemcy poparłyby bardziej ambitne stanowisko Rady w odniesieniu do celów ograniczenia marnotrawienia żywności („co najmniej 35%”).

Państwa członkowskie zobowiązały się już do ograniczenia marnotrawienia żywności w ramach celu zrównoważonego rozwoju nr 12.3. Naszym zdaniem zaproponowane przez Komisję cele w zakresie ograniczenia powstawania odpadów żywności na lata 2020–2030 nie są zgodne z celem zrównoważonego rozwoju nr 12.3 i nie uwzględniają w wystarczającym stopniu istniejących możliwości ograniczenia marnotrawienia żywności do 2030 r. Niemcy uważają, że proponowane cele w zakresie ograniczenia powstawania odpadów żywności powinny być proporcjonalnie określone na podstawie celu zrównoważonego rozwoju nr 12.3 i w związku z tym powinny wynosić co najmniej 35% w odniesieniu do roku referencyjnego 2020 dla wszystkich sektorów, z wyjątkiem produkcji podstawowej. Istniejące możliwości w zakresie ograniczenia marnotrawienia żywności we wszystkich sektorach można zwiększyć jedynie dzięki odpowiednio ambitnym minimalnym celom i środkom w tym obszarze. Oznacza to, że państwa członkowskie mogą wyznaczyć na szczeblu krajowym ambitniejsze cele w zakresie ograniczenia powstawania odpadów żywności dla każdego sektora.

W Niemczech sektor detaliczny i usług żywienia poza domem zobowiązały się już, w ramach porozumień dotyczących celów, do osiągnięcia tych celów w zakresie redukcji emisji o 30% do 2025 r. i o 50% do 2030 r. Należy to odzwierciedlić w procesie kształtowania polityki. W związku z tym sektor detaliczny, sektor usług żywienia poza domem i prywatne gospodarstwa domowe nie powinny być traktowane łącznie, lecz w sposób uwzględniający ich specyfikę”.

¹ Zob. również komunikat „Poprawa dostępu do wymiaru sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska w UE i jej państwach członkowskich” (dok. 11854/20 – COM(2020) 0643).

OŚWIADCZENIE ŁOTWY

„Łotwa popiera główne cele dyrektywy, jakimi są podniesienie poziomu ochrony środowiska i przyczynienie się do przyspieszenia transformacji ekologicznej w kierunku zielonej i neutralnej dla klimatu gospodarki o obiegu zamkniętym w UE.

Jednocześnie uważamy, że środki przyjęte, aby osiągnąć te cele, powinny zapewniać wystarczającą wartość dodaną oraz być praktyczne i skuteczne. Obawy budzą nadal art. 11, 12, 15 i 17, ponieważ nakładają niepotrzebne dodatkowe obciążenia administracyjne i finansowe na organy nadzoru rynku, a także na przedsiębiorców, przy jednoczesnym stosowaniu nadmiernie szczegółowych warunków monitorowania, rozpatrywania skarg i nakładania sankcji.

Łotwa jest szczególnie zaniepokojona obciążeniami administracyjnymi i kosztami, jakie dyrektywa stwarza dla przedsiębiorców, zwłaszcza dla małych i średnich przedsiębiorstw („MŚP”) i mikroprzedsiębiorstw, a także proponowanymi rygorystycznymi przepisami dotyczącymi sankcji. Uważamy, że oddzielne ustalenia dla jednej niszy powodują niepewność i są zbędne.

Po pierwsze, proponowane nowe warunki i wymogi zwiększą obciążenie dla przedsiębiorców podczas procesu wdrażania ze względu na liczbę nowych wymogów związanych z procesami certyfikacji i weryfikacji, które będą wymagały dużo czasu, co opóźni przekazywanie informacji konsumentom. Łotwa uważa, że aby zapobiec nadmiernej regulacji rynku, niezbędna jest proporcjonalność.

Uważamy, że szczegółowa prezentacja i wykaz obowiązków, oświadczeń i systemów związanych z klimatem zawarte we wniosku nie wniosą wartości dodanej, ale stworzą znaczne obciążenie administracyjne dla właściwych organów. Chociaż wszyscy zgadzają się, że zmniejszenie obciążeń administracyjnych ma kluczowe znaczenie dla utrzymania konkurencyjności przedsiębiorstw europejskich, przedmiotowy wniosek niestety zmierza w przeciwnym kierunku niż cel Komisji Europejskiej, jakim jest ograniczenie sprawozdawczości o 25 %.

Po drugie, zdaniem Łotwy należy wzmocnić rolę Komisji w zapewnianiu MŚP i mikroprzedsiębiorstw środków wsparcia określonych w dyrektywie. Przedmiotowa dyrektywa nakłada już na państwa członkowskie wiele nowych obowiązków (dodatkowe obciążenie administracyjne dla organów nadzoru rynku, które określają szczegółowe warunki nadzoru, rozpatrywania skarg i stosowania sankcji, zapewniają, aby przedsiębiorcy spełniali wszystkie wymogi, przeprowadzali oceny niezbędne do potwierdzenia swoich oświadczeń dotyczących klimatu itd.).

Ponadto podtrzymujemy zastrzeżenia co do systemu sankcji określonego w art. 17. Uważamy, że takie środki nie są konieczne, ponieważ podobne przepisy zostały już ustanowione w dyrektywie o nieuczciwych praktykach handlowych i są w tym kontekście wystarczające. Sankcje proponowane w niniejszej dyrektywie mogłyby mieć negatywny wpływ na stosowanie dyrektywy o nieuczciwych praktykach handlowych jako horyzontalnego narzędzia ochrony konsumentów.

W związku z powyższym Łotwa wstrzymuje się od głosu”.

OŚWIADCZENIE SZWECJI

„Szwecja uważa, że tekst kompromisowy w większości zapewnia odpowiednią równowagę między silną ochroną konsumentów, skuteczną ochroną środowiska a interesem przedsiębiorców.

Szwecja ponownie wyraża swoje obawy związane z włączeniem mikroprzedsiębiorstw w zakres dyrektywy. Szwecja jest zdania, że mikroprzedsiębiorstwa, a zwłaszcza te w łańcuchu żywnościowym, nie posiadają wystarczających zdolności administracyjnych, w związku z czym dalsze wymogi oznaczałyby nieproporcjonalne obciążenie dla tej grupy.

W tym kontekście Szwecja odnotowuje również stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte 12 marca 2024 r. popierające wniosek Komisji dotyczący wyłączenia mikroprzedsiębiorstw. Szwecja będzie nadal opowiadać się za wyłączeniem podczas rozmów trójstronnych i ma nadzieję, że przyszła prezydencja będzie dążyć do wypracowania przez instytucje podczas posiedzeń trójstronnych takiego rozwiązania, które będzie możliwe do zaakceptowania”.

Ad pkt 6 w wykazie Dyrektywa o monitorowaniu gleb **punktów B: Podejście ogólne**

OŚWIADCZENIE SZWECJI

„W trakcie negocjacji wniosek dotyczący prawa o monitorowaniu gleb pod wieloma względami zmierzał we właściwym kierunku, znacznie zwiększając elastyczność działania państw członkowskich.

Szwecja ponownie wyraża zaniepokojenie w związku z włączeniem do dyrektywy wspólnych zasad zrównoważonego gospodarowania. Choć podejście ogólne wyjaśnia, że przewidziane w załączniku III zasady gospodarowania są zasadami przewodnimi, Szwecja ubolewa nad tym, że przepisy art. 10 w dalszym ciągu idą zbyt daleko, i zdecydowanie opowiada się za skreśleniem pierwszego akapitu tego artykułu i odpowiednich załączników. Należy też wyjaśnić, że zrównoważone gospodarowanie glebami powinno być stosowane wyłącznie do gleb o złym zdrowiu.

W tym kontekście Szwecja odnotowuje również stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte 10 kwietnia 2024 r. i ma nadzieję, że przyszła prezydencja będzie dążyć do wypracowania przez instytucje podczas posiedzeń trójstronnych takiego rozwiązania, które będzie możliwe do zaakceptowania”.